

वा० रा०

॥ २ ॥

निरुत्साहत्वादिगुणकोव्यसनदुःखपरंपरां अधिगच्छति प्राप्नोति ॥ ६ ॥ ननु किं बलादस्माकमुत्साहः स्यात्तदाह ॥ इमे इति ॥ सर्वतः समर्था इत्यन्वयः ॥ ७ ॥ मत्प्रियार्थमिमेकतो
त्साहा इति कथं ज्ञातं तत्राह ॥ एषामिति ॥ हर्षेण समुद्रतरणरावणप्रसंगे जायमानेन तत्कार्यमुखविकासादिनानुमितेनेत्यर्थः ॥ ममापि दृढस्पर्कः समुद्रतरणरावणहननादिवि
षयो दृढनिश्चय इत्यर्थः ॥ तत्सर्वं ममेषत्करमिति भावः ॥ ८ ॥ यदेवमतः यथारिपुं हत्वा सीतां विक्रमेण समानेष्ये तथा तदुचितमुत्साहं त्वं कर्तुमर्हसीत्यर्थः ॥ ९ ॥ किमया कार्यं
तत्राह ॥ सेतुरिति ॥ अत्र समुद्रे यथा तस्य राक्षसराजस्य तां पुरीं पश्येम तथा त्वंकुरु ॥ दिव्यास्त्रालंबनेनेति शेषः ॥ १० ॥ त्रिकूटशिखरस्थां तां लंकां दृष्ट्वा दर्शनात् तद्दर्शनसमनंतरमे

निरुत्साहस्य दीनस्य शोकपर्याकुलात्मनः ॥ सर्वार्थाव्यवसीदंति व्यसनं चाधिगच्छति ॥ ६ ॥ इमेशूराः समर्थाश्च सर्वतो हरियूथपाः ॥
त्वत्प्रियार्थकृतोत्साहाः प्रवेष्टुमपि पावकं ॥ ७ ॥ एषां हर्षेण जानाति तर्कश्चापि दृढो मम ॥ ८ ॥ विक्रमेण समानेष्ये सीतां हत्वा यथारिपुं ॥
रावणं पापकर्माणं तथा त्वं कर्तुमर्हसि ॥ ९ ॥ सेतुरत्र यथा वध्येद्यथा पश्येम तां पुरीं ॥ तस्य राक्षसराजस्य तथा त्वंकुरु शर्धव ॥ १० ॥ दृ
ष्ट्वा तां हि पुरीं लंकां त्रिकूटशिखरे स्थितां ॥ हतंच रावणं युद्धे दर्शनादवधारय ॥ ११ ॥ अबध्वासागरि सेतुं धौरेच वरुणालये ॥ लंकानम
र्दितुं शक्यासेंद्रैरपि सुरासुरैः ॥ १२ ॥ सेतुबंधः समुद्रे च यावलंका समीपतः ॥ सर्वतीर्णं च मे सैन्यं नितमित्युपधारय ॥ तथा हि समरे वी
रा हरयः कामरूपिणः ॥ १३ ॥ तदलं विह्वलां बुद्धिराजन्सर्वार्थनाशनी ॥ पुरुषस्य हिलोके स्मिन् शोकः शौर्यापकर्षणः ॥ १४ ॥ यत्तु का
र्यमनुष्येण शौंढीर्यमवलंब्यतां ॥ तदलं करणायैव कर्तुं भवति सत्वरं ॥ १५ ॥ व युद्धे रावणं हतं जानीहि ॥ ११ ॥ सेतुबंधं विना प्रकारांतरं लंका प्राप्नोति नास्ति
सोऽपि कृतएवेति निश्चिन्वित्याह ॥ अबध्वेति ॥ १२ ॥ लंकाममीपतः तत्समीपं यावत्सेतुबंधः कृतएव सर्वसैन्यं तीर्णमेवास्माभिर्जितं चेत्युपधारय निश्चिनु ॥ तथा निश्चये हेतुमाह ॥
तथा हीति ॥ हियतस्तादृशशौर्यवंतो हरय इमे दृश्यन्ते यतस्ते कामरूपिणः ॥ १३ ॥ तत्तस्माद्विह्वलां सर्वार्थनाशनीं बुद्धिं मवलंब्यालं ॥ हियतः शौर्यापकर्षणस्तन्नाशकः ॥ १४ ॥ मनु
ष्येण तु शौंढीर्यं तद्युक्तं यत्कार्यं कर्तुं योग्यं तदेवावलंब्यतां अवलंबयितुमुचितमित्यर्थः ॥ यतः सत्वरं क्रियमाणं तत्कर्तुं लंकरणायैव भवति ॥ फलसाधनाय समर्थं भवति ॥ १५ ॥

यु० कां०

॥ २ ॥